

тели (като Айнщайн например). Но тя със сигурност ще ни помогне да се научим да бъдем по-успяващи и по-плодотворни мислители.

3. Нека се спрем по-конкретно на подхода. Той се основава на анализа на съществуващи несъответствия. И доколкото във всяка социална дейност постоянно наблюдаваме несъответствия, той е приложим във всички области на науката и практиката. Въпросът, който ни интересува в случая, е как той може да помогне на статистика да стане по-активен и по-успешен новатор в работата си.

Несъответствието се разглежда като дисонанс, като “разминаване” между онова, което е, и онова, което би трябвало или бихме искали да бъде. Причините за появата на несъответствия са преди всичко съществуващи от по-рано, но нерешени проблеми, а още по-често - промените, които настъпват в явленията. Например между реалността и нашите представи за нея, между поставената цел и усилията за постигането ѝ, между целта и резултатите, които получаваме и т.н. Несъответствията лежат в основата на разглеждания подход, затова ще си позволя да припомня някои от най-често срещаните.

Става дума за несъответствия (които могат да бъдат разминавания, диспропорции и дори противоречия) между: изразходваните ресурси и получаваните резултати; действителността и нашите представи за нея; поставената цел и средствата за нейното постигане; наличните и необходимите ресурси; очакванията на потребителя за качеството на статистическите данни и реално постигнатото качество; несъответствието между търсенето и предлагането на образователната услуга, касаеща обучението на статистиците. Такова може да се появи много скоро, доколкото у нас в момента вече четири центъра подготвят статистики. Защото, изглежда, никой не мисли за това какъв трябва да бъде броят на завършващите, за да съответства на социалните потребности. Не се мисли много и за това дали преподавателският капацитет е достатъчен, за да се осигури качествената им подготовка. Сигурно е, че тук “невидимата ръка” на пазара не е достатъчна, за да регулира търсенето и предлагането. Така интересите на студентите (и на обществото) остават незащитени. Може би МОН и НСИ трябва да помогнат за по-добра регулация на приема и на обучаващите центрове. Всъщност ето една идея за търсене на по-адекватно решение на проблема. Но за да заработи тя, статистическата научна общност трябва да прояви загриженост и да търси по-адекватни решения.

Философски погледнато, тъкмо в несъответствията (каквито и да са те) се съдържат: а) рискове за неудачи в дейността, понякога дори за провал; б) шансове за успех - за разкриване на нови възможности или производствени и пазарни ниши; в) сигурен и безотказен ресурс за ефективни